

[Energiministeren]

bemærkningerne til socialdemokratiets forslag, at før udbygningen af el stoppes, bør der altid tages stilling ud fra de lokale forhold, ud fra de lokale muligheder, herunder om der er rimelige forudsætninger for udbygning af fjernvarmenettet baseret på vedvarende energikilder. Det fremgår også, at elvarme vil kunne komme på tale, hvor det ikke er hensigtsmæssigt at etablere en kollektiv varmforsyning, og hvor de lokale forudsætninger for etablering af drift af vindmølleparker er gode. Forslaget lægger således med rette op til, at der skal foretages en konkret vurdering, før der gennemføres et forbud mod installering af elvarme.

Spørgsmålet er så, hvem der er bedst egnet til at foretage en sådan vurdering. Jeg mener ikke, at der kan være nogen som helst tvivl om det – det er kommunerne. Kommunerne med deres store lokale kendskab må være dem, der er bedst egnet.

Som bekendt giver varmforsyningsloven allerede i dag kommunerne adgang til at sikre markedet for kollektive varmforsyningsanlæg ved at forbyde elvarme i ny bebyggelse og ved at gøre brug af tilslutningspligt til de pågældende kollektive varmforsyningssystemer. Vi deler i vidt omfang socialdemokratiets ønske om at sikre, at der ikke sker en udhuling af markedsgrundlaget for de kollektive opvarmningssystemer. Derimod deler jeg ikke forslagsstillernes skepsis med hensyn til kommunalbestyrelsernes evne til og vilje til at sikre en fornuftig planlægning for deres egne borgere. I praksis har det vist sig, at en række kommuner allerede i dag har nedlagt forbud mod elvarme i ny bebyggelse, og at flere kommuner har forhindret installation af elvarme i ny bebyggelse ved at påbyde tilslutning til et kollektivt varmesystem. Erfaringerne viser således, at kommunerne i vidt omfang og efter konkret vurdering har været parate til at udnytte adgangen til at forbyde elvarme.

Det må forventes, at adgangen til at anvende elvarme i zone 4 vil blive yderligere formindsket, når varmforsyningen for disse områder bliver afklaret i forbindelse med færdiggørelsen af den generelle varmeplanlægning.

Jeg tror, at der i højere grad kan opnås en fornuftig varmforsyning i zone 4 – hvilket er intentionen bag socialdemokratiets forslag – ved at de centrale myndigheder skaber de

nødvendige rammer og incitamentter til en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig omstilling af varmforsyningen, fremfor at de centrale myndigheder på forhånd udelukker elvarme i en række bysamfund.

Jeg finder det således meget mere frugtbart at skabe grobund for teknisk og økonomisk velfungerende anlæg, der anvender vedvarende energikilder, gennem en aktiv forskningsindsats, etablering af demonstrationsprojekter og gennemførelse af hensigtsmæssige finansieringsvilkår for kollektive opvarmningssystemer, sådan som vi jo nylig har fremsat forslag om. Derefter, må man sige, kan man bedre sikre medansvar ved, at kommunerne, som skal leve med resultaterne af varmeplanlægningen, vurderer ud fra deres lokalkendskab, om det er hensigtsmæssigt at anvende forbuds- eller tilslutningsbestemmelserne i varmforsyningsloven.

Personlig har jeg altid haft den opfattelse, at hvis alternative varmforsyningsanlæg er attraktive ud fra et lokalt synspunkt, så er det ikke nødvendigt at anvende forbudsbestemmelser, og derfor bør det efter min personlige opfattelse være en undtagelse, hvis vi i øvrigt mener, at de andre opvarmningsmetoder er bedre og mere hensigtsmæssige.

Vi skal ikke glemme, at et forbud mod elvarmen kan medføre, at forbrugerne vil anvende olie til opvarmning, hvis de alternative forsyningsformer ikke er brugerøkonomisk attraktive. Det kan vise sig at blive en meget hård belastning for den million mennesker, som vi vel taler om, der bor i område 4, at være henvist til uøkonomiske anlæg.

Jeg finder det endvidere vigtigt at gøre opmærksom på, at elvarmen ikke nødvendigvis er af det onde; hvorfor skulle det egentlig være det? Udnyttet på den rigtige måde vil elvarmen efter omstændighederne kunne være et meget rationelt og økonomisk led i det samlede energisystem. Også set fra et forbrugersynspunkt vil elvarmen, især i forbindelse med en fornuftig isolering, kunne være økonomisk fordelagtig.

For en ordens skyld skal jeg i øvrigt nævne, at de i marts måned indførte energiafgifter, herunder særordningen for afgift på elvarme, ikke ændrer regeringens opfattelse af det uhensigtsmæssige i et forbud mod elvarme i område 4. Tværtimod, kunne man sige. Tværtimod er der jo netop som en konsekvens af den såkaldte påskepakke skabt en